

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/2/2016
Identifikačné číslo spisu:	7015897194
Dátum vydania rozhodnutia:	06.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7015897194.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Pavla Farkaša vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia týkajúceho sa V. L. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 6. júna 2017 v Bratislave odvolanie podané V. L. a odvolanie podané prokurátorom Krajskej prokuratúry v Košiciach, proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Ntc/24/2015, z 8. februára 2016, s následným verejným vyhlásením rozsudku 6. júna 2017, a takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku s a z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7Ntc/24/2015, z 8. februára 2016.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii

sa uznáva vo vzťahu k osobe odsúdeného V. L. vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody a vykoná sa

rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. apríla 2008, sp. zn. 48T/16/2007, právoplatný 15. júla 2008, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe z 15. júla 2008, sp. zn. 7To/80/2008, ktorým bol V. L. uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy v štádiu pokusu podľa § 8 odst. 1 k § 219 odst. 1, 2 písm. h/ Trestného zákona a nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, že

obžalovaný N. V. v presne nezistený deň požiadal obžalovaného M. Z., aby zariadil usmrtenie poškodeného W. Q., nar. XX. W. XXXX, za týmto účelom M. Z. financoval sledovanie poškodeného zo strany minimálne dvoch osôb, medzi ktorými bol aj obžalovaný V. L., a ďalej obžalovaný N. V. v presne nezistený deň, pravdepodobne v septembri 2006 v Prahe, Václavské nám. 45 v priestoroch reštaurácie hotela V., odovzdal obžalovanému M. Z. finančnú hotovosť vo výške najmenej 20 000 €, za túto čiastku požadoval zaistenie prevedenia vraždy na poškodenom W. Q., nar. XX. W. XXXX a v tejto súvislosti skontroloval podľa fotografií totožnosť budúcej obeti a prikázal, aby poškodený bol zastrelený najneskôr do konca roku 2006, následne obžalovaný M. Z. uvedenú finančnú čiastku odovzdal obžalovanému V. L., ktorý dňa 30. decembra 2006 v čase okolo 20.15 hod. v B. X, Z. XXXX/X, na X. poschodí obytného domu v kabíne výtahu dvakrát vystrelil na poškodeného W. Q. nelegálne držanou strelnou zbraňou značky Glock 17, kaliber 9 mm, výrobné číslo F., vybavenú tlmičom, pričom poškodený bol zasiahnutý do hrudníka so vstreľom v mieste hrdelnej jamky, strela pokračovala prednou

stenou hrudníka nad prvým rebrom vľavo a ďalej zvonka do oblasti ľavého ramenného kĺbu, v ňom prenikla hlavicou ľavej kosti paže a uviazla v mäkkých tkanivách ľavého ramena, a toto poranenie mohlo viesť bez odborného lekárskeho zákroku k smrti poškodeného, druhá strela zasiahla iba rám kabíny výťahu, načo sa poškodený aktívne bránil svojou legálne držanou zbraňou, preto obžalovaný V. L. z miesta činu utiekol, pričom použitú zbraň vybavenú tlmičom mal najmenej v deň spáchania vyššie uvedeného útoku v držbe, čo je v rozpore so zákonom č. 119/2002 Sb., o strelných zbraniach a strelive, pretože sa jedná podľa § 4 uvedeného zákona o zbraň zakázanú

a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, pričom podľa § 39a odst. 2 písm. d/ Tr. zák. Českej republiky bol odsúdený pre výkon trestu zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou.

III. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona odsúdený V. L. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 7Ntc/24/2015, z 8. februára 2016, postupom podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) uznal vo vzťahu k osobe odsúdeného V. L., rozsudok Mestského súdu v Prahe zo 16. apríla 2008, sp. zn. 48T/16/2007, právoplatný 15. júla 2008, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe z 15. júla 2008, sp. zn. 7To/80/2008, ktorým bol V. L. uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy v štádiu pokusu podľa § 8 odst. 1 k § 219 odst. 1, 2 písm. h/ Trestného zákona Českej republiky a nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, zároveň rozhodol o nariadení pokračovania výkonu uloženého trestu odňatia slobody bez premeny na území Slovenskej republiky a o zaradení odsúdeného na jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Slovenskej republiky do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach ako aj odsúdený. Prokurátor v odvolaní uviedol, že vykonanými lustráciami boli zistené neukončené trestné stíhania vedené proti V. L. na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 6T/89/2004, resp. nevykonaný slovenským súdom právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov a 27 dní udelený Krajským súdom v Košiciach z 23. januára 2006, sp. zn. 7T/3/2005. Súhlasné vyjadrenie krajskej prokuratúry s uznaním a výkonom cudzieho rozhodnutia bolo tak podané s výhradou, aby krajský súd pred samotným rozhodnutím zabezpečil súhlas príslušného orgánu českej strany, teda súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním osoby. Tým by bola odstránená aj existujúca prekážka zásady špeciality. V rozsudku, ktorým predmetné cudzie rozhodnutie bolo uznané, sa krajský súd s existujúcou prekážkou zásady špeciality vysporiadal s už existujúcimi rozhodnutiami slovenských súdov, ktorými bol V. L. právoplatne odsúdený s tým záverom, že zásada špeciality v týchto trestných veciach nebude prekážkou ďalšieho postupu. Z jeho rozhodnutia však nevyplyva, že by sa pred rozhodnutím zaoberal otázkou viacerých neukončených trestných stíhaní vedených proti V. L. na území Slovenskej republiky a v tejto súvislosti s potrebou vyžiadania súhlasu českej strany s ďalším trestným stíhaním menovaného.

V. L. vo svojom odvolaní uviedol, že Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí pochybil, nakoľko ho zaradil do skupiny s maximálnym stupňom stráženia, pričom v Českej republike bol zaradený do skupiny so zvýšenou ostrahou rozhodnutím Okresného súdu Jičín. Nežiada o premiestnenie do slovenskej väznice, nakoľko trestný čin spáchal v Českej republike a už má vykonané 2/3 trestu, čím spĺňa podmienky na podmienené prepustenie a pokiaľ by bol preložený do väznice v Slovenskej republike, všetky jeho hodnotenia a výsledky by nemali žiaden účinok, nakoľko by súdy a väzenská

služba neakceptovali hodnotenie iného štátu, čím by bol poškodený pri žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Svoj trest si chce odpykať v Českej republike, kde sú pre neho lepšie podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné pre skutočnosti ako uviedol v odvolaní. Odvolanie odsúdeného V. L. je dôvodné, ale iba v časti jeho zaradenia na výkon trestu odňatia slobody do 3. nápravnovýchovnej skupiny.

Krajský súd pochybil, keď rozhodol o uznaní celého rozsudku Mestského súdu v Prahe, vo vzťahu k odsúdenému V. L., nakoľko v predmetnom rozsudku bol okrem trestu odňatia slobody uložený aj trest vyhostenia podľa § 57 odst. 1, odst. 2 Trestného zákona Českej republiky na dobu 10 rokov a podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku Českej republiky zaviazal obžalovaných spoločne a nerozdielne uhradiť škodu poškodenej VZP ČR vo výške 56 451 Kč.

Ustanovenie § 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii znie: „Tento zákon upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

a) odovzdání rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte Európskej únie s cieľom uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného a

b) uznávaní a výkone rozhodnutia vydaného súdom členského štátu v trestnom konaní.

S poukazom na § 3 písm. a/ označeného zákona sa rozhodnutím rozumie právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody a § 3 písm. b/ predmetného zákona, sa trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody rozumie trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie formou ústavného liečenia. Na základe uvedeného teda nebolo v kompetencii krajského súdu uznať rozsudok aj v tej časti, v ktorej je uložený trest vyhostenia a náhrady škody.

Ustanovenie § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (ďalej len zákon č. 549/2011 Z. z.), znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“. Z povahy veci vyplýva, ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Tr. por. - uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia - § 515 - 521a Tr. por. a samozrejme i ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku a pod.). Označené konanie je konaním lex specialis ku konaniu podľa šiestej hlavy tretej časti Trestného poriadku - odvolanie a konanie o ňom, ktoré ako podporné subsidiárne dopĺňa konanie špeciálne. Podľa § 518 ods. 4 tretia veta Tr. por. „Ak (poznámka - najvyšší súd) odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.“ Najvyšší súd je teda povinný (bez možnosti zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu) rozhodnúť o podanom odvolaní s konečnou platnosťou a preto musí vždy preskúmať napadnutý rozsudok ako celok a napraviť každý chybný výrok v rozsudku o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Preto najvyšší súd rešpektujúc ustanovenie § 518 ods. 4 Tr. por. a postupujúc v súlade s ním zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vo veci sám rozhodol.

Podľa ustanovenia § 515 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku možno cudzie rozhodnutie uznať aj vo výroku, ktorým „bol uložený trest odňatia slobody alebo podmienený trest odňatia slobody“, čo ale neznamená, že uznávajúce rozhodnutie bude obmedzené len na výrok o treste bez uznania výroku o vine. V dôsledku spôsobu, akým je ods. 2 formulovaný, sa čiastočne vytráca obsahová presnosť tohto ustanovenia, pretože stricto sensu iba v písm. a/ sa spomína uznanie „výroku o vine“. Odkaz na „vinu“ je v tomto písmene zdôraznený, pretože ide o situácie, v ktorých nedošlo k uloženiu trestu. Samozrejme výrok o vine je prirodzenou súčasťou (podkladom) každého ďalšieho z uvedených rozhodnutí. V uznaní

výroku o treste je subsumované aj uznanie výroku o vine. Správne by odkaz na výrok o vyslovení viny, mal byť uvedený už v záhlaví (alebo zopakovaný v každom písmene osobitne). Skutočnosť, že predmetom uznania podľa ods. 2 je aj výrok o vine, napokon potvrdzuje aj znenie ods. 3, ktorý sa nevzťahuje len na písm. a/, ale na celý ods. 2. Takúto interpretáciu potvrdzuje aj § 519 o účinkoch uznaného cudzieho rozhodnutia, pretože cudzie rozhodnutie by nemohlo mať rovnaké účinky ako rozsudok slovenského súdu, ak by sa neuznala vina odsúdeného. Keďže sankciu možno uložiť len osobe vinnej zo spáchania trestného činu, podmienkou uloženia sankcie je, aby osoba bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu, ktorého právnym následkom je sankcia (§ 31 ods. 1 Tr. zák., § 2 ods. 4 Tr. por. článok 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Preto aj uznávajúce rozhodnutie musí byť kompletné a tvoriť logický celok tak, aby zodpovedalo všetkým kritériám zákonnosti, medzi ktoré nepochybne patrí existencia zákona zodpovedajúceho rozsudku pozostávajúceho minimálne z výroku o vine a z výroku o treste.

S ohľadom na uvedené bol najvyšší súd povinný napraviť pochybenie krajského súdu v Košiciach, čo aj sám urobil týmto rozsudkom.

Všetky úvahy a závery krajského súdu týkajúce sa nezistenia dôvodov na odmietnutie uznania cudzozemského rozhodnutia a splnenia všetkých zákonom predpokladaných podmienok na pozitívne rozhodnutie podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z., prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku, považuje najvyšší súd za relevantné, opodstatnené, dostatočné, vyčerpávajúce, a preto nepovažuje za nevyhnutné tieto opakovane rozoberať a odkazuje na ne.

Krajský súd sa dopustil ďalšieho hoci len formálneho pochybenia vo výroku o treste, keď v tomto výroku abscentuje ustanovenie § 517 ods. 2 Tr. por. a vyslovenie, že odsúdený bude pokračovať vo výkone trestu bez jeho premeny.

V zmysle označeného ustanovenia súd rozhodne vtedy, ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok. Súd jednoducho cudziu sankciu „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny, na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci.

Preto súd pri postupe podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku nevykonáva hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia a ani podmienok na uloženie primeraného druhu trestu a jeho výmery podľa ustanovení slovenského Trestného zákona. O postupe podľa § 517 ods. 1 Trestného poriadku, a teda o nahradení trestu iným trestom ako bol odsúdenému uložený cudzozemským rozsudkom, súd môže uvažovať a následne rozhodnúť len vtedy, ak nie sú, resp. neboli splnené podmienky na postup podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku.

Neoddeliteľnou súčasťou tohto výroku je rozhodnutie o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do toho ktorého ústavu na výkon trestu. Pri tomto rozhodnutí rešpektujúc ustanovenie § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z. nezohráva rozhodujúcu úlohu otázka podmiennečného prepustenia, či preradenia na výkon trestu do miernejšieho ústavu na výkon trestu, pretože Slovenská republika nevyužila možnosť podľa § 17 ods. 4 rámcového rozhodnutia rady ustanoviť, že pri každom rozhodnutí o predčasnom, alebo podmiennečnom prepustení sa môže brať ohľad aj na tie ustanovenia vnútroštátneho práva uvedené štátom pôvodu, podľa ktorých má daná osoba nárok na predčasné a podmiennečné prepustenie v istom stanovenom čase. Z toho vyplýva, že pri rozhodovaní o výkone trestu, nejde o otázku podmiennečného prepustenia, ktorá sa eventuálne bude v ďalšom priebehu konania riešiť podľa Trestného zákona Slovenskej republiky. Podstatným je, aby v zmysle § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z. z. nedošlo k uloženiu prísnejšej trestnej sadzby z hľadiska jej druhu alebo výmery.

V predmetnej veci sú druh trestu - odňatia slobody i jeho výmera - 12 rokov a 6 mesiacov uložený uznávaným rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 48T/16/2007, zo 16. apríla 2008 zlučiteľné s

právnym poriadkom Slovenskej republiky a preto najvyšší súd nemal žiadny dôvod ani zákonný podklad na to, aby tento trest zmenil. Najvyšší súd svojím rozsudkom napravil pochybenie krajského súdu na podklade podaného odvolania tak, aby nedošlo k zhoršeniu postavenia odsúdeného V. L., a preto zaradil odsúdeného V. L. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z pripojeného spisu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7T/3/2005 bolo zistené, že rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 23. januára 2006, sp. zn. 7T/3/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2010, sp. zn. 2To/24/2006, má odsúdený vykonať zvyšok trestu odňatia slobody za skutky uvedené v predmetných rozhodnutiach, vo výmere 9 mesiacov a 27 dní. Rozsudkom Krajského súdu v Hradci Kráľovom z 27. júla 2010, sp. zn. 11Nt/12/2010, bolo rozhodnuté o vydaní odsúdeného V. L. na výkon zvyšku trestu odňatia slobody do Slovenskej republiky s tým, že bude vydaný po výkone trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 48T/16/2007, zo 16. apríla 2008. Toto rozhodnutie potvrdil vo svojom uznesení aj Vrchný súd v Prahe z 11. mája 2017, sp. zn. 14To/70/2017, kde v odôvodnení konštatuje, že vydanie odsúdeného V. L. bolo podľa § 411 odst. 9 Trestného poriadku Českej republiky odložené do okamihu výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Mestského súdu Praha zo 16. apríla 2008, sp. zn. 48T/16/2007, na 12 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, prípadne do prepustenia z výkonu tohto trestu z iných zákonných dôvodov; taktiež bolo podľa § 411 odst. 4 Trestného poriadku Českej republiky rozhodnuté o vzatí menovaného do vydávacej väzby, ktorá začne okamihom prepustenia z výkonu uvedeného trestu odňatia slobody.

K odvolacím námietkam prokurátora najvyšší súd poznamenáva, že tieto bolo nutné akceptovať nakoľko ustanovenie § 21 ods. 2 písm. g/ zák. č. 549/2011 Z. z, podľa ktorého: „Ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak justičný orgán štátu pôvodu udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin“. Na základe žiadosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky udelil štát pôvodu- Česká republika, súhlas s rozšírením trestného stíhania V. L., pre skutky vedené proti V. L. pred Okresným súdom Košice II, sp. zn. 6T/89/2004, ktorý bol spolu aj s ďalšími 5 obžalovanými v bode 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, obžalovaný z pokračujúceho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. úč. do 31. augusta 1999, pričom v bode 5/ v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., pričom v bode 2/, 3/, a 5/ v jednočinnom súbehu s pokračujúcim trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ v jednočinnom súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 141 ods. 1 Tr. zák., v bode 5/ v jednočinnom súbehu s trestným činom sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Tr. zák. úč. do 31. augusta 1999, v bodoch 6/, 7/, 8/ pokračujúci trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. úč. do 31. augusta 1999, v bode 9/ trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. v bode 10/ pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 3 Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. sčasti dokonaný, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 11/, 12/ pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. v bode 12/ formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. V Košiciach na ul. Toryskej č. 3, dňa 12. marca 1997 uviedol do omylu pracovníka firmy S. a.s. Bratislava, pobočka Košice tým, že sfalšovaným výpisom zo svojho účtu XXXXXXXX/XXXX vedeného v B. Z. a.s. pobočka Košice, dokladoval uhradené záväzky - platby za užívanie mobilných telefónov, pričom k uhradeniu platieb v skutočnosti nedošlo na základe tohto sfalšovaného výpisu z banky mu spoločnosť S. a.s. opätovne aktivovala mobilné telefóny, pričom následne pretelefonoval sumu 27 387,40 Sk ku škode spoločnosti S. a.s. Bratislava, ktorú im nezaplatil.

2. V Prešove, v zmenárni OD Tesco na ul. nám. Legionárov č. 1 dňa 20. novembra 1998 uviedol do omylu pracovníčku zmenárne W. K. tak, že jej predložil sfalšovaný cestovný pas maďarskej republiky č. B. znejúci na meno V. M., na ktorom vymenil fotografiu za svoju vlastnú a predložil jej na zmenenie 20

ks falzifikátov bankoviek v hodnote 100 000 ITL, o ktorých vedel, že nie sú pravé, čím W. K. spôsobil škodu vo výške 41 500 Sk, pričom po tomto konaní bol chytený príslušníkmi polície v Košiciach, kde sa opätovne pokúsil zmeniť falošné talianske líry v OD Tesco v Košiciach,

3. V Košiciach dňa 3. augusta 1998 na ul. Hlavná č. 111 v OC Tesco uviedol do omylu autorizovaného predajcu DATA MOBIL V. F. tak, že uzavrel zmluvu o poskytnutí služieb GSM č. XXX XXX, predmetom ktorej bolo zapožičanie 5 SIM kariet na poskytovanie služieb s tým spojených pre spoločnosť O.H.P.V. s.r.o. Košice, ul. Železiarenská 30, na základe sfaľšovaných dokladov a to, splnomocnenia, výpisu z obchodného registra, osvedčenia o registrácii a cestovného pasu, pričom za uvedené SIM karty uhradil aktivačný poplatok vo výške 984 Sk za každú SIM kartu, pričom V. L. na tieto karty pretelefonoval 167 942,60 Sk, ktoré neuhradil, čím spoločnosti Q. Q. a.s. Bratislava spôsobil škodu vo výške 167 942,60 Sk,

4. V Rimavskej Sobote dňa 29. apríla 1998 neoprávnene odpredal osobné motorové vozidlo zn. Seat Toledo 21 0/16 v ŠPZ N., ktoré bolo majetkom O. Y. M. a.s. Košice, Nerudova č. 6 a ktoré mal v prenájme na základe leasingovej zmluvy č. XXXXXXX/XX z 9. septembra 1997 N. M., ktorému zamľčal, že automobil je majetkom leasingovej spoločnosti za sumu 300 000 Sk, pričom O. Y. M. a.s. Košice spôsobil škodu vo výške 299 000 Sk a N. M. škodu 300 000 Sk,

5. V Košiciach, v mesiaci september 1998 spoločne s nestotožnenou osobou si zabezpečil vyhotovenie falošného občianskeho preukazu č. M. na meno R. W. nar. XX. T. XXXX, trvale bytom N., ul. Z. č. XX, r. č. XXXXXX/XXXX, nestotožnená osoba sa preukázala týmto sfaľšovaným občianskym preukazom v požičovni áut F. s.r.o. Košice, kde si prenajala 22. októbra 1998 osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Lanos, ŠPZ : N., farby zelená metalíza, na ktoré dal vyrobiť falošné doklady série M. na meno R. W. a osvedčenie o evidencii vozidla č. M. a dňa 23. októbra 1998 V. L. ponúkol uvedené vozidlo na predaj B. Z., pričom B. Z. za uvedené vozidlo vyplatil nestotožnenej osobe vystupujúcej pod menom R. W. 180 000 Sk a keď sa 26. januára 1998 B. Z. dostavil na Okresný dopravný inšpektorát PZ Košice za účelom prepisu vozidla, pracovníci polície mu oznámili, že doklady od vozidla na meno R. W. sú sfaľšované a majiteľom vozidla je spoločnosť F. s.r.o. Košice. Uvedeným konaním V. L. spoločne s nestotožnenou osobou spôsobili B. Z. škodu vo výške 180 000 Sk a spoločnosti F. s.r.o. Košice, ul. Rampova 5 škodu vo výške 219 413 Sk,

6. Obvinený V. L. a R. L. v Hriňovej, okres Detva, po vzájomnej dohode vystavili fiktívne doklady na nákup drevnej hmoty a to faktúru č. XXX/XX z 25. novembra 1997 na nákup guľatiny - buk v množstve 161.075 m³ v sume s DPH 1 134 029,25 Sk a faktúru č. XX/XX na nákup guľatiny buk 1.trieda v množstve 2648 m³ v sume 166 344 Sk, pričom k dodávke drevnej hmoty nedošlo a takto fiktívne vystavené doklady si R. L. zaúčtoval ako mesačný platca DPH do svojho účtovníctva a 18. decembra 1997 podal na Daňový úrad v Detve daňové priznanie a na základe takto vystavených fiktívnych faktúr si znížil daňovú povinnosť a spôsobil tak Slovenskej republike schodok vo výške 243 159 Sk,

7. Obvinený V. L., Ing. V. T. a R. L. dňa 13. marca 1998 v Detve Ing. V. T. a R. L. po vzájomnej dohode s V. L. vystavili fiktívne doklady na nákup foršien a dosiek a to faktúru č. XX/XX v objeme 35,28 m³ dosiek, na základe ktorej si uplatnili za spoločnosť L. na Daňovom úrade v Detve odpočet dane z pridanej hodnoty na vstupe, pričom ku skutočnému predaju dosiek V. L. nedošlo, čím skrátili daň z pridanej hodnoty o 76 958 Sk,

8. Obvinení V. L., Ing. V. T., R. L. a G. O., Ing. V. T., R. L. ako majitelia spol. L. po vzájomnej dohode s V. L., s G. O., konateľom spoločnosti X., vystavili fiktívne faktúry na nákup v prospech spoločnosti L. a to faktúry č. XX/XX z 13. marca 1998 v sume 473 550 Sk na nákup vysokozdvížneho vozíka DESTA DUHN 3222 1 TM a faktúry č. XX/XX z 19. marca 1998 v sume 332 100 Sk na nákup pásovej pily, pričom k uskutočneniu zdaniiteľných plnení nedošlo a takto fiktívne vystavené doklady si zaúčtovali konatelia spoločnosti L. do účtovníctva a za rok 1998 si znížili svoju daňovú povinnosť v

celkovej výške 227 608 Sk

9. Obvinený V. L. dňa 21. decembra 1999 v Košiciach uzavrel zmluvu o nájme časti domu s majiteľom domu v Košiciach, ul. B. XX, s W. G., nar. XX. M. XXXX s S. G., nar. X. F. XXXX v rozsahu podľa zmluvy sa jednalo o predsieň a prízemí a 3 obytné miestnosti, pričom veci mu zverené v období od 31. marca 2000 do 4. apríla 2000 z domu bez súhlasu majiteľov odviezol, a to 3 ks paplónov, 3 ks vankúšov, 3 ks plachty, tanier, príbor, 7 ks fliaš vína, vysávač zn. LC 400 typ V 2600HTE, televízor značky OTF Orava a použil pre vlastnú potrebu, čím spôsobil majiteľovi škodu vo výške 19 746 Sk,

10. Obvinení V. L., W. U., G. O. a R. G. po ich vzájomnej predchádzajúcej dohode V. L. zabezpečil na neznámom mieste presne nezisteným spôsobom nacionálne osôb, vlastníkov cenných papierov - dlhopisov Fondu národného majetku SR, pričom V. L., W. U., G. O. a R. G. vypísala falzifikáty splnomocnení, ktoré opatřili falošnou pečiatkou notárky - JUDr. B. a ktoré im mali slúžiť na prevzatie listín - výpisov z účtu zo Strediska cenných papierov SR, týkajúcich sa dlhopisov Fondu národného majetku SR s úmyslom ich následného odpredaja, pričom s peniazmi sa mali rozdeliť a G. O. predložil v Košiciach dňa 12. apríla 2000 na Werferovej ulici 2 ks falšovaných splnomocnení, na základe ktorých mu boli výpisy z účtov vydané a následne 13. apríla 2000 sa pokúsili získať na podklade 3 ks falošných splnomocnení falošné výpisy z účtov v SCP, pričom pracovníčka SCP SR pre podozrenie z falšovania predložených splnomocnení mu požadované listiny odmietla vydať, pričom G. O. jej splnomocnenia vytrhol a ušiel, čím sa pokúsil nezisteným majiteľom cenných papierov spôsobiť škodu vo výške najmenej 65 000 Sk. W. U. predložil v Košiciach na Werferovej ulici v Stredisku cenných papierov dňa 13. apríla 2000 pracovníčke Strediska cenných papierov 7 - 10 ks falošných splnomocnení, pričom pre podozrenie z falšovania splnomocnení mu výpisy z účtov odmietla vydať a keď chcela zavolať políciu, vytrhol jej uvedené splnomocnenia, čím sa pokúsil nezisteným majiteľom cenných papierov spôsobiť škodu vo výške najmenej 65 000 Sk. R. G. dňa 5. apríla 2000 v B.- M. M. a.s. v Košiciach na Werferovej ulici predložila po vzájomnej dohode s ostatnými obvinenými sfalšované splnomocnenie na predaj dlhopisu a prevzatie finančných prostriedkov za predaj dlhopisu na meno mandanta W. Z. za 8 500 Sk ku škode L.-M. M. a.s. Bratislava. R. G. v Košiciach dňa 4. apríla 2000 v hoteli R. prostredníctvom nestotožneného diera predala po vzájomnej dohode s ostatnými spoluobvinenými dlhopis spoločnosti X. R. a.s. o.c.p., majiteľky O. T., čím spôsobili spoločnosti X. R. a.s. o.s.c.p. škodu vo výške 7 700 Sk. G. O. v Košiciach dňa 13. apríla 2000 prostredníctvom nestotožneného diera vo Vítezovom dvore na ul. Hlavnej predal po vzájomnej dohode so spoluobvinenými dlhopis FNM na základe sfalšovanej plnej moci majiteľky W. K. firme Z. R. o.c.p. za sumu 7 600 Sk, čím firme Z. R. spôsobil škodu vo výške 7 600 Sk. V Košiciach dňa 31. marca 2000 W. U. predal po vzájomnej dohode so spoluobvinenými spoločnosťami L. s.r.o. Košice, ktorá podpísala zmluvu o obchodnom zastúpení s firmou G. R. o.c. sfalšovanú plnú moc na predaj dlhopisov FNM znejúcu na meno mandanta W. Q. za sumu 7 600 Sk, čím takto spoločnosť G. R. o. c. spôsobil škodu vo výške 7 600 Sk. V Košiciach dňa 31. marca 2000 R. G. predložila po vzájomnej dohode so spoluobvinenými spoločnosťami L. s.r.o. Košice, ktorá zastupovala firmu G. R. o. c. falošné splnomocnenie na predaj dlhopisu a prevzatie finančných prostriedkov na meno mandanta V. B. za sumu 7 000 Sk, čím spoločnosť G. R. spôsobili škodu vo výške 7 000 Sk. V Košiciach dňa 5. apríla 2000 G. O. predal po vzájomnej dohode so spoluobvinenými prostredníctvom firmy X. R. o.s.c. sfalšované splnomocnenie na predaj dlhopisov a prevzatie finančných prostriedkov na meno mandanta O. J. za sumu 7 000 Sk, čím spoločnosť X. R. o.s.c. spôsobili škodu vo výške 7 000 Sk. V Košiciach dňa 4. apríla 2000 predal W. U. po dohode so spoluobvinenými spoločnosťami X. R. o. s. c. sfalšovanú plnú moc na predaj dlhopisu FNM mandanta K. V. za sumu 7 400 Sk, čím spoločnosť X. R. spôsobili škodu vo výške 7 400 Sk,

11. Obvinený V. L. dňa 3. apríla 1995 vypracoval daňové priznanie za firmu G. na dani z pridanej hodnoty za mesiac marec 1995 a na Daňovom úrade Kráľovský Chlmec si uplatnil nadmerný odpočet DPH na vstupe v sume 107 125 Sk, pričom bolo zistené, že zdaniteľné plnenie neprebehlo, tovar v hodnote 430 900 Sk vôbec nenakúpil a faktúry o nákupe tovaru úmyselne DÚ nepredložil; čím chcel z DÚ Kráľovský Chlmec podvodne vylákať 107,125,- Sk.

12. Obvinený V. L. dňa 26. marca 1995 v bare Kinga na ul. Timonovej v Košiciach vyhotovil spoločne s

W. O. účtovné doklady a to faktúru na sumu 1 800 000 Sk, dodací list, príjmový a výdavkový pokladničný doklad týkajúci sa nákupu jedlého oleja, vegety a alkoholických nápojov, ktoré mal nakúpiť W. O. pre potraviny Y. od firmy L. G., J., ktorej majiteľom je V. L., pričom týmito dokladmi deklarovali iba fiktívny obchod, ktorý sa neuskutočnil a dňa 28. marca 1995 W. O. doručil na DÚ daňové priznanie za mesiac marec 1995, kde uviedol, že nakúpil tovar v celkovej hodnote 1 440 000 Sk a uplatnil si nadmerný odpočet DPH vo výške 360 000 Sk, pričom keď bol vyzvaný, aby predložil doklady potvrdzujúce oprávnenosť jeho nároku dňa 27. apríla 1995 doručil na DÚ Košice I faktúru a ďalšie doklady vyhotovené dňa 26. marca 1995, hoci faktúra nebola preplatená a W. O. od obvineného L. žiaden tovar neprevzal a suma vo výške 360 000 Sk nebola W. O. vyplatená, šetrením Daňového úradu Kráľovský Chlmec bolo zistené, že V. L. ako predávajúci a platca DPH za mesiac marec 1995 sumu 360 000 Sk na výstupe neodviedol, čím sa spoločne pokúsili uviesť do omylu Daňový úrad Košice I a vylákať od Daňového úradu Košice I sumu 360 000 Sk.

Súhlas bol udelený Krajským súdom v Hradci Kráľovom zo 7. apríla 2017, sp. zn. 11Nt/30/2016, v spojení s uznesením Vrchného súdu v Prahe z 11. mája 2017, sp. zn. 14To/70/2017. Na základe uvedeného najvyšší súd konštatuje, že takýto súhlas bol potrebný pre možnosť stíhania V. L. na území Slovenskej republiky, a preto najvyšší súd ako súd odvolací, napravil tento nedostatok spôsobený Krajským súdom v Košiciach.

So zreteľom na uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.